

Nieuwsbrief STAB OGR Updates - Nummer 25, 2018

Nummer 25, 2018

Redactie: mr. G.A. Keus, mr. J.K. van de Poel, mr. ir. O.W.J.M. Scholte, mr. R. Veenhof en bc. K-RMT P.A.H.M. Willems.

INHOUDSOPGAVE

Raad van State

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:3952](#) 05-12-2018

Waterland/bestuursdwang

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:3962](#) 05-12-2018

Heerde/bestuursdwang

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:3979](#) 05-12-2018

Wassenaar/omgevingsvergunning antenne-installatie

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:3885](#) 28-11-2018

college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant/omgevingsvergunning

[Raad van State, ECLI:NL:RVS:2018:3691](#) 14-11-2018

Helmond/planschade

RECHTSPRAAK

Helmond/planschade

Planschade hoogspanningslijnen. Voorzorgsbeginsel. Gezondheidsschade. Representatieve invulling.

Casus

Appellant is samen met mede-eigenaar eigenaar van een appartement in een appartementencomplex te Helmond. Het appartement ligt op de derde en vierde verdieping en beschikt over een berging en een parkeerplaats in het souterrain. Het appartement bevindt zich nabij een combinatiehoogspanningslijn, die wordt beheerd door TenneT. Op 10 april 2012 heeft appellant bij het college een aanvraag ingediend om tegemoetkoming in planschade, bestaande uit vermindering van de waarde van het appartement, die hij stelt te hebben geleden als gevolg van de (gedeeltelijke) inwerkingtreding van het bestemmingsplan Brandevoort II op 11 augustus 2007. Het plan is de planologische basis voor het realiseren van een combinatiehoogspanningslijn. Dat heeft volgens hem verlies van uitzicht, risico voor de volksgezondheid door straling en oplading van fijnstofdeeltjes en geluidbelasting door het corona-effect tot gevolg.

Rechtsvraag

Aan de orde is de vraag hoe de planologische vergelijking moet worden ingevuld. Daarnaast speelt de vraag of de vrees voor gezondheidsschade objectiveerbaar is.

Uitspraak

Voor de beoordeling van de vraag of het nieuwe regime in planologisch opzicht nadeliger is, moet worden uitgegaan van een representatieve invulling van de magneetveldzone, uitgaande van de situering van een 380/380 kV-combinatiemast binnen de dubbelbestemming die de meest ongunstige situatie voor appellant met zich brengt.

Volgens de StAB zal bij invulling van de maximale mogelijkheden de situatie zich niet voordoen dat het appartement van appellant in de magneetveldzone van 0,4 microtesla komt te liggen. Daartoe stelt de StAB dat het voorzorgsbeginsel als een juridische beperking van de

planologische mogelijkheden moet worden aangemerkt. De Afdeling is van oordeel dat dit niet voldoende is om af te zien van een representatieve invulling van de maximale mogelijkheden, omdat op voorhand niet valt uit te sluiten dat het voorzorgsbeginsel er niet aan in de weg staat dat op basis van het nieuwe bestemmingsplan voor een invulling wordt gekozen waarbij het appartement binnen de magneetveldzone van 0,4 microtesla komt te liggen. De conclusie in het verslag van de StAB van 1 maart 2018 dat een eventuele planologische verslechtering niet leidt tot planologisch nadeel, omdat vrees voor gezondheidsschade niet objectiveerbaar is, nu op basis van beschikbare wetenschappelijke inzichten geen reden bestaat om een oorzakelijk verband aan te nemen tussen het wonen in de omgeving van een hoogspanningslijn en het ontstaan van gezondheidsschade, kan in dit geval niet zonder meer worden gevolgd. Daartoe wordt als volgt overwogen. Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling spelen subjectieve elementen, zoals een negatieve gevoelswaarde bij een bestemming, geen rol bij de beoordeling van een aanvraag om een tegemoetkoming in planschade. In de vergelijking tussen het oude en nieuwe planologische regime zijn slechts de ruimtelijke gevolgen en de objectief te verwachten overlast van een bestemming relevant. Vergelijk de overzichtsuitspraak van de Afdeling van 28 september 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:2582, onder 2.12). Dit uitgangspunt geldt evenzeer voor de vaststelling van een eventuele waardevermindering (vergelijk de uitspraak van 13 juni 2007, ECLI:NL:RVS:2007:BA7100). Met betrekking tot de langetermijneffecten van hoogspanningsverbindingen op de gezondheid is op rijksniveau beleid ontwikkeld. Dit beleid is gebaseerd op het Europese voorzorgsbeginsel. Bij brief van de toenmalige staatssecretaris van VROM van 3 oktober 2005, kenmerk SAS/2005183118, nadien bevestigd en verduidelijkt in een brief van de toenmalige minister van VROM van 4 november 2008, kenmerk DGM\2008105664 (www.rijksoverheid.nl), is een advies aan gemeenten en provincies gezonden met betrekking tot de aanwezigheid van hoogspanningsverbindingen in de nabijheid van gevoelige bestemmingen in verband met gezondheidsrisico's. Het advies houdt in om bij de vaststelling van streek- en bestemmingsplannen en van de tracés van bovengrondse hoogspanningslijnen zo veel als redelijkerwijs mogelijk is te vermijden dat er nieuwe situaties ontstaan waarbij kinderen langdurig verblijven in het gebied onder bovengrondse hoogspanningsverbindingen waarbinnen het jaargemiddelde magneetveld hoger is dan 0,4 microtesla (de magneetveldzone). In de brief wordt geadviseerd zo weinig mogelijk gevoelige bestemmingen, zoals woningen, crèches en kinderopvangplaatsen, te situeren in de specifieke zone. Volgens de brief is de reden hiervan dat mogelijk een statistisch significante associatie aanwezig is tussen het optreden van leukemie bij kinderen en de magnetische velden van bovengrondse hoogspanningsverbindingen. Indien komt vast te staan dat het appartement onder een maximale invulling van het planologische regime in de zone van 0,4 microtesla komt te liggen, kan in het licht van het hiervoor uiteengezette beleid niet staande worden gehouden dat een redelijk denkend en handelend koper dit niet zal

meewegen bij zijn beslissing om de woning te kopen. In dat geval kan de gestelde vrees voor het ontstaan van gezondheidsschade als gevolg is van het wonen in de buurt van een hoogspanningslijn niet als een subjectieve beleving of onbestemde angst worden afgedaan. Dat het oorzakelijke verband niet vast staat, laat onverlet dat een statistisch significant verband tot het advies van de Gezondheidsraad heeft geleid om in verband met het voorzorgsbeginsel een dergelijk beleid te voeren.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 14-11-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:3691

Zaaknummer: 201609791/1/A2

RECHTSPRAAK

Heerde/bestuursdwang

Mestzak is in casu geen bouwwerk.

Aan appellant is een last onder dwangsom opgelegd om een mestzak en balen kuilvoer op zijn perceel te verwijderen en verwijderd te houden, omdat de aanwezigheid daarvan volgens het college in strijd is met het rijksinpassingsplan. De Afdeling stelt vast dat de mestzak volgens de planregels alleen een mestopslagvoorziening kan zijn als de mestzak een bouwwerk is. Anders dan de rechtbank heeft overwogen, is de Afdeling van oordeel dat de mestzak geen bouwwerk is als bedoeld in de planregels. Daarbij is overwogen dat de mestzak een platte zak is, gemaakt van PVC die los op de grond ligt. De mestzak bevat derhalve geen constructief element en is daarmee geen bouwwerk.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 05-12-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:3962

Zaaknummer: 201800999/1/A1

RECHTSPRAAK

Wassenaar/omgevingsvergunning antenne-installatie

Antenne-installatie. Wijzigingsbevoegdheid. Voorzorgsbeginsel. Radiofrequente elektromagnetische velden. Gezondheidsrisico's.

De rechtbank heeft terecht geen reden gezien de afwijkingsbevoegdheid in de planregels onverbindend te achten. Voor het oordeel dat door realisering van de antenne-installatie met toepassing van de afwijkingsbevoegdheid de bestaande bestemming ter plaatse niet meer realiseerbaar is, bestaat geen grond. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat het gedeelte van de gronden met de bestemmingen 'Natuur', 'Waarde - Cultuurhistorie' en 'Waarde - Archeologie 3', waarop de antennemast is voorzien, in verhouding tot de totale omvang van de gronden met deze bestemmingen klein is. Gelet daarop is niet aannemelijk dat de bestaande bestemmingen na realisering van het project niet realiseerbaar blijven. Ook de ruimtelijke uitstraling van de voorziene antennemast is niet zodanig dat deze in de weg staat aan realisering van de toegestane doeleinden volgens de geldende bestemmingen.

De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat het college niet gehouden was de gevraagde omgevingsvergunning uit voorzorg te weigeren vanwege het onvoldoende bestaan van inzicht in de gezondheidsrisico's. De rechtbank heeft daarbij terecht verwezen naar de uitspraken van de Afdeling van 24 augustus 2011 (ECLI:NL:RVS:2011:BR5664) en 21 september 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:2518), waarin de Afdeling heeft overwogen dat de Gezondheidsraad in het rapport 'Elektromagnetische velden, jaarbericht 2008' van maart 2009 heeft vermeld dat volgens de commissie Elektromagnetische velden er geen aanwijzingen zijn dat blootstelling aan radiofrequente velden in de woonomgeving leidt tot gezondheidsproblemen.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 05-12-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:3979

Zaaknummer: 201801062/1/A1

Wetsartikelen: 2.12 lid 1 aanhef en onderdeel a onder 1° Wabo en 3.6 lid 1 aanhef en onderdeel c Wro

RECHTSPRAAK

Waterland/bestuursdwang

Houten looppad is bouwwerk.

De rechtbank heeft terecht overwogen dat het houten looppad moet worden aangemerkt als een houten constructie van enige omvang die met de grond is verbonden. Voorts is het bedoeld om ter plaatse te functioneren, zodat het als een bouwwerk moet worden aangemerkt. Anders dan appellant betoogt, bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat het houten looppad als verharding moet worden aangemerkt en reeds daarom geen bouwwerk kan zijn.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 05-12-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:3952

Zaaknummer: 201800245/1/A1

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onderdeel a Wabo

RECHTSPRAAK

college van gedeputeerde staten van Noord-Brabant/omgevingsvergunning

Varkenshouderij. Provinciale verordening. Geurbelasting. Luchtwassers. Geuremissienorm niet naleefbaar.

In beroep is aangevoerd dat er bij deskundigen ernstige twijfels bestaan over het gestelde rendement van luchtwassers. Naar het oordeel van de Afdeling heeft het college, gelet op het onderzoek waar appellanten naar verwijzen, onvoldoende gemotiveerd dat het heeft mogen uitgaan van een rendement van 75% van de in deze procedure aan de orde zijnde luchtwasser. Er is weliswaar een voorschrift aan de vergunning verbonden met een maximaal toegestane geuremissie, maar gelet op het voorgaande kan op dit moment niet aannemelijk worden geacht dat het voorschrift kan worden nageleefd.

Instantie: Raad van State

Datum uitspraak: 28-11-2018

ECLI: ECLI:NL:RVS:2018:3885

Zaaknummer: 201802671/1/A1

Wetsartikelen: 2.1 lid 1 aanhef en onderdeel a, b en c Wabo, 2.2 lid 1 aanhef en onderdeel e Wabo en 2.12 lid 1 aanhef en onderdeel a onder 3° Wabo